

PAÍS VALENCIÀ!!

De quan en quan, com que sóc ja més que rejubilat, m'entretinc rellegint els més de 5000 llibres que tinc a la meua biblioteca, així com també la immensa paperassa de

revistes, fotocòpies i escrits que he anat guardant. I en eixa revisió, he trobat una fotocòpia sobre un treball que el meu amic Agustí Ventura m'envià fa temps.

M'estic referint a "*Fr. Agustín Bella*", que narra la vida del "Venerable Fra Agustín-Antonio Pascual de Guadassuar", un "Facsímil a cargo de Agustín Roig Barrios, Cronista Oficial de Guadassuar, 1999".

Després de descriure la vida de la comunitat durant aquell temps, a la pàgina 41 diu, referint-se al frare mencionat: "*porque no le tenia el Señor destinado para Apóstol de las Indias, sino de nuestro País Valenciano*".

¿I ara, vostè lector, es dirà a què ve tot això? Ho comentaré per als qui s'entossudeixen en dir que el nom País Valencià s'ha inventat de fa poc i que deu ser (segons ells) anul·lat, per utilitzar eixa forma tan nefasta com és "Comunidad".

Els que pensen que el terme País Valencià és cosa de fa quatre dies, estan completament errats, ja que aquesta expressió té més de tres segles! La postura de negar el nom de País per a la nostra terra, és fruit d'una política que, en l'anomenada "Batalla de València" s'utilitzà per obtindre un rèdit polític i electoral per part de la UCD i d'AP, per desvalencianitzar el nostre País. Llevant-nos el nom, els nostres governants ja sabien què ens feien!! Per què, sense nom, què som? Però fa més de 300 anys, ja era coneguda l'expressió País Valencià que ara alguns rebutgen!

Clar que amb un Govern com el que patim, i amb la TV que paguem i que menysprea el valencià, la gent no sap que tenim una llengua pròpia o que vam tindre també una moneda pròpia i unes lleis, els Furs, que van ser anul·lats "*por derecho de conquista*". I la gent tampoc sap que el nom País Valencià és ben nostre!!

És veritat que per vertebrar el nostre País, tenim el Govern valencià en contra, i també l'Església!! El País no es fa amb Terres Mítiques, Copes d'Amèrica, Ciudad de las Luz, Fòrmules 1 o Aeroports que no tenen avions, i que només han fet que endeutar a la Generalitat. El País es construeix amb els mestres.

Sí, sort en tenim dels mestres i de les escoles!! Perquè com va dir el meu bon amic Francesc de P. Burguera, la revitalització del nacionalisme serà obra de les escoles, amb "mestres nostres", com els que he conegut en les diverses Trobades d'Escoles en Valencià. Mestres com Maria Rosa Diranzo, Irene Guillén, Josep Millo, Anna Requena, Vicent Ortega, Imma Fenollar, Vicent Malonda, Toni Martí, Vicent Niclòs, Llorenç Gimeno, Gabriel Garcia Frasset o Paco Sanz. Mestres que ensenyen als xiquets en la nostra llengua. Mestres que fan descobrir als alumnes els valors de la llibertat i l'estima per la nostra cultura i pel nostre País!! Mestres que inculquen als alumnes l'honestetat, l'honradesa, la veritat! Mestres que semblen llavors per a una societat més lliure i més valenciana. Una societat sense corrupció, sense demagògia ni manipulacions.

Tinc confiança en el País, perquè tenim bons mestres!! I perquè la llavor sembrada, germinarà en bons fruits!! Algunes voltes he pensat que la llengua i el País s'acabarien en dos generacions. Crec que estava equivocant! La llengua i el País tenen futur (malgrat la política nefasta de la Generalitat) perquè tenim bons mestres!!

Com diu el poeta Miquel Martí i Pol, *“Dia vindrà que algú beurà a mans plenes,
l’aigua de llum que brolle de les pedres, d’aquest temps nou que ara esculpim
nosaltres”*.

Josep Lluís Bausset i Ciscar